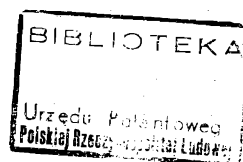

I lutego 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

BOI d 3/08

Nr 4625.

Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg A. G.
(Norymberga, Niemcy).

Kl. 12 a 3.

Bębny obrotowe do destylacji.

Zgłoszono 14 stycznia 1922 r.

Udzielono 9 kwietnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 17 stycznia 1921 r. (Niemcy).

Bębny obrotowe znajdują oddawna zastosowanie jako aparaty destylacyjne. Do ogrzewania służą zazwyczaj paleniska zewnętrzne, zaś do celów destylacyjnych do wnętrza bębna wdmuchuje się parę, zazwyczaj w kierunku osiowym bębna. Korzystniej jest jednak wprowadzać parę odrębnymi rurami, umieszczonemi do materiału jak najbliżej destylowanego, albo wpuszczonemi bezpośrednio do materiału, wówczas bowiem para działa daleko energiczniej. W bębnach obrotowych połączone to jest jednak z trudnościami, gdyż materiał zajmuje zawsze część dolną bębna, jedynie więc para wychodząca przez rury dolne może stykać się z materiałem, a para napływająca przez rury górne wypełni wnętrze bębna, nie stykając się bezpośrednio z materiałem.

Nowy pomysł polega na udoskonalonym sposobie doprowadzania pary. W tym celu obracające się wraz z bębniem przewody parowe posiadają takie urządzenie, że para przechodzi jedynie rurami dolnemi. Urządzenie składać się może z mechanicznie lub automatycznie poruszanych zaworów, otwierających się i zamykających w zależności od obrotu bębna. Urządzenie może posiadać również napęd samodzielny.

Szczególnie korzystnie działa nowe urządzenie przy zużytkowywaniu żebrowych występów na ścianach bębna do doprowadzania pary. Żebra przy każdym obrocie walca zamurzają się w materiał surowy, wytryskująca przeto w tych okresach para może bardzo dokładnie stykać się z przetwarzanym materiałem. Urządzenie podobne pozwala zaoszczędzić znaczne ilości pary.

Rysunek przedstawia przykłady wykonawcze. Fig. 1 i 2 przedstawiają przekroje podłużny i poprzeczny bębna obrotowego. Bęben *a* posiada szereg współśrodkowo do osi ustawionych rur *b*, które doprowadzają parę. Z komory *c* para przechodzi ruchomą rurą *d* do poszczególnych odnóg *e* z zaworami *f*. Na zawory działa przekładnia dźwigniowa, współpracująca z tarczą ksiu-kową *g*, która sprawia, że zawory przepuszczają parę jedynie w tych momentach, kiedy właściwe rury znajdują się w części dolnej bębna i, stosownie do stopnia wypełnienia tegoż, leżą w pobliżu tworzywa albo przez nie przechodzą. W przedstawionym w przekroju poprzecznym przykładzie para dopływać będzie, np. jedynie trzema rurami dolnymi, pozostałe zaś rury są zamknięte.

W odmianie na fig. 3 i 4 bęben *a* posiada żebra robocze *h* złożone z blach wygiętych kątowno. Z komory połączonej z umocowaną na przedniej ścianie rurą *k* dopływa para. Urządzone w podobny, jak powyżej, sposób zawory rozrządne sprawiają, że para wypływa tylko z tych żeber, które są

pokryte tworzywem, a więc tylko z żeber, znajdujących się w danej chwili w dolnej części bębna. Taki wypadek przedstawia fig. 4. Kierunek ruchu pary wskazują strzałki. Otwory wylotowe mogą pokrywać obie powierzchnie żeber albo też leżeć tylko po jednej (dowolnej) ich stronie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bębny obrotowe do destylacji, znamienne tem, że obracające się wraz z wal-cem bębna rury (*b*) doprowadzające parę są zaopatrzone w takie urządzenie, iż parę doprowadzać mogą jedynie rury leżące każdorazowo w pobliżu tworzywa surowego albo w niem zanurzone.

2. Bębny według zastrz. 1, znamienne tem, że żebra mieszalne bębna zaopatrzone są w odpowiednie urządzenie doprowadzające parę.

Maschinenfabrik Augsburg-
Nürnberg A. G.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

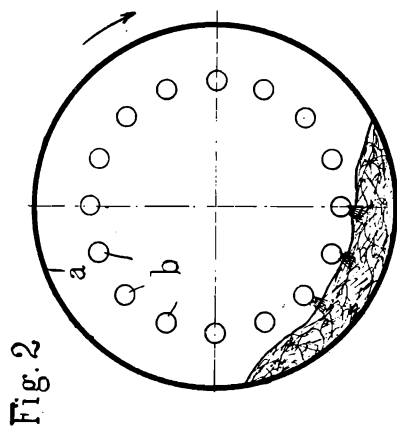

Fig. 2

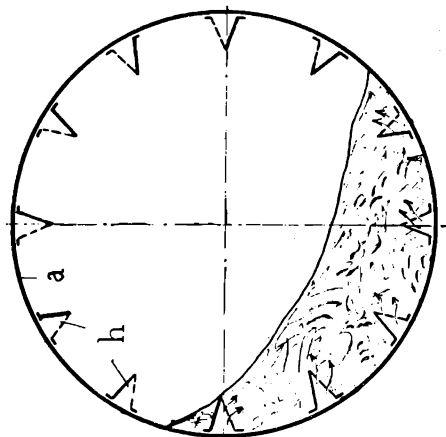

Fig. 4

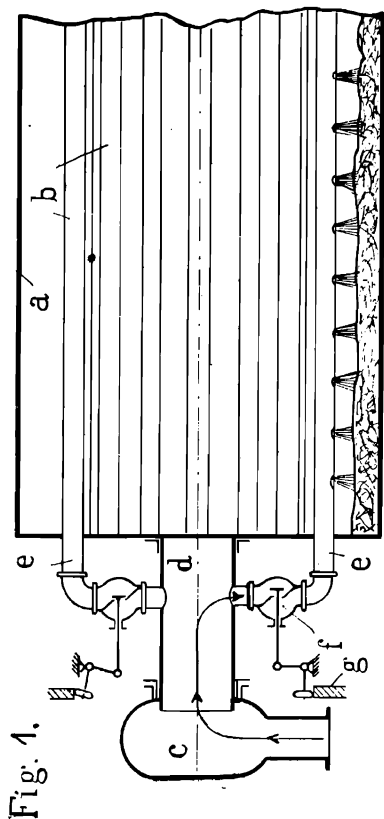

Fig. 1.

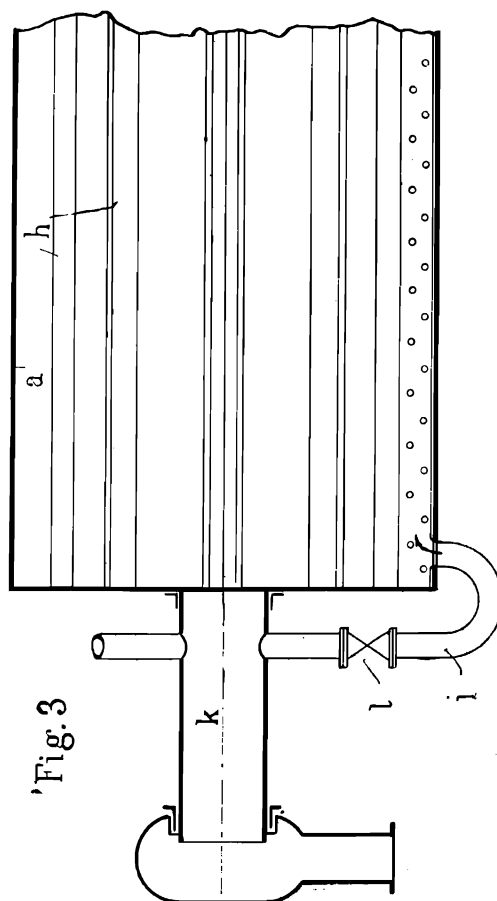

Fig. 3

